

अथो

चित्रामष्टापदाकारां वरनारीगौर्युतां ।
सर्व्वरत्नसमाकीर्णां विमानगृहशोभितां ॥
गृहगाढामविच्छिन्नां समभूमौ निवेशितां ।
शान्तिखलसम्पूर्णमिन्दुकाखरसौदकां ॥
दुन्दुभीभिर्दृष्टैश्च वीणाभिः पञ्चवैस्तथा ।
नादितां भृशमन्त्रार्थं पृथिव्यां तामनुत्तमां ॥
विमानमिव सिद्धानां तपसाधिगतं दिवि ।
सुनिवेशितवैश्रान्तां नरोत्तमसमाहतां ॥
ये च बाणैर्न विध्यन्ति विविक्तमपरापरं ।
शब्दबैधश्च विततं लघुहस्ता विशारदाः ॥
सिंहव्याघ्रवराहाणां मत्तानां नदतां वने ।
हन्तारो निशितैः शस्त्रैर्बलाद्वाङ्गवैरपि ॥
तादृशानां सहस्रेतामभिपूर्णां महाहयैः ।
पुरीमावासायामास राजा दशरथस्तदा ॥

तामभिमद्भिर्गुणवद्भिराहतां
द्विजोत्तमैर्वैदधुङ्गपारगैः ।
सहस्रैः सत्वरैर्महात्माभि-
र्महर्षिकल्पैर्वर्षिभिश्च केवलैः ॥

इत्यार्षे रामायणे वाल्मीकीये बालकाण्डे पञ्चमः
सर्गः ॥ * ॥

“तस्यां पृथ्वीमयोध्यायां वेदवित् सर्व्वसंग्रहः ।
दीर्घदर्शी महतेजाः पौरजानपदप्रियः ॥
इत्याकूषामतिरथो यज्वा धर्मपरो वशी ।
महर्षिकल्पो राजर्षिस्त्रिषु लोकेषु विभ्रुतः ॥
बलवान्निहतामित्रो मित्रवान् विजितेन्द्रियः ।
धनेश्च सच्चयैश्चान्वैः शत्रवैश्चवयोपमः ॥
यथा मनुर्महातेजा लोकस्य परिरक्षिता ।
तथा दशरथो राजा लोकस्य परिरक्षिता ॥
तेन सत्याभिसन्धेन त्रिवर्गमनुत्थिता ।
पालिता सा पुरी श्रेष्ठा इन्द्रेणैवामरावती ॥
तस्मिन् पुरवरे हृष्टा धर्मात्मानो बज्रश्रुताः ।
नरास्तथा धनेः स्त्रैः सैरलुब्धाः सत्यवादिनः ॥
नाल्पसन्निधयः कश्चित्तदा तस्मिन् पुरोत्तमे ।
कुदुम्भी यो ह्यसिद्धार्थोऽगवाश्वधनधान्यवान् ॥
कामी वा न कदर्थ्यो वा नृशंसः पुरुषः क्वचित् ।
द्रष्टुं शक्यमयोध्यायां नाविद्वान् च नास्तिकः ॥
सर्व्वे नराश्च नार्यश्च धर्मश्रीलाः सुसंयताः ।
सुदिताः श्रीलव्ताभ्यां महर्षय इवामलाः ॥
नाकुण्डली नामकुटी नाश्रुगवी नाल्पभोगवान्
नामृष्टो न न लिप्ताङ्गो नासुगन्धश्च विद्यते ॥
नामृष्टभोजी नादाता नाप्यनङ्गदगिष्कष्टकः ।
नाहस्ताभरणो वापि दृश्यते नाप्यनाम्बवान् ॥
नानाहिताभिर्नायज्या न क्षुद्रो वा न तस्करः ।
कश्चिदासीदयोध्यायां न चोत्तो न सङ्करः ॥
सकर्मनिरता नित्यं ब्राह्मणा विजितेन्द्रियाः ।
दानाध्ययनश्रीलाश्च संयताश्च प्रतिगृहे ॥
नास्तिको नादृतो वापि न कश्चिद्वज्रश्रुतः ।
नासूयको न चाशक्तो नाविद्वान् विद्यते क्वचित् ॥
नाषडङ्गविद्वान्ति नात्रतो नासहस्रदः ।
न दीनः क्षिप्रचित्तो वा व्यथितो वापि कश्चन ॥
कश्चिन्नरो वा नारी वा नाश्रीमान्नायरूपवान् ।
द्रष्टुं शक्यमयोध्यायां नापि राजन्यभक्तिमान् ॥

अथ

वर्णोऽप्यचतुर्थेषु देवतातिथिपूजकाः ।
कृतज्ञाश्च वदान्याश्च शूरा विक्रमसंयताः ॥
दीर्घायुषो नराः सर्व्वे धर्म्म सत्यश्च संश्रिताः ।
सहिताः पुत्रपौत्रैश्च नित्यं स्त्रीभिः पुरोत्तमे ॥
क्षत्तं ब्रह्मसुखं चासीद्द्वैष्ट्याः क्षत्तमनुव्रताः ।
शूद्राः सकर्मनिरतास्त्रीन् वर्णानुपचारिणः ॥
सा तेनेत्साकुनाद्येन पुरी सुपरिरक्षिता ।
यथा पुरस्ताम्बलुना मानवेन्द्रेण धीमता ॥
योधानामभिकल्पानां पेषणानामभर्षिणां ।
सम्पूर्णां कृतविद्यानां गुहा केशरिणामिव ॥
काम्बोजविषये जातेव्वाङ्गीकैश्च हयोत्तमैः ।
वनायुजेर्नदीजैश्च पूर्णा हरिहयोत्तमैः ॥
विन्ध्यपर्व्वतजैर्मत्तैः पूर्णा हैमवतैरपि ।
मदान्वितैरतिबलैर्मातङ्गैः पर्व्वतोपमैः ॥
ऐरावतकुलीनैश्च महापद्मकुलैस्तथा ।
अङ्गनादपि निष्क्रान्तावमानादपि च दिपैः ॥
भद्रैर्मन्त्रैर्मन्त्रैश्चैव भद्रमन्त्रमन्त्रैस्तथा ।
भद्रमन्त्रैर्भद्रमन्त्रैर्मन्त्रैश्च सा पुरी ॥
नित्यमत्तैः सदा पूर्णा नागैश्चलसन्निभैः ।
सा योजने द्वे च भूयः सत्यनाम्ना प्रकाशते ॥
तां पुरीं स महातेजा राजा दशरथो महान् ।
शशास शमितामित्रो नक्षत्राणीव चन्द्रमाः ॥

तां सत्यनामां दृष्टोरणागलां
गृहैर्विचित्रैरपशोभितां शिवां ।
पुरीमयोध्यां नृसहस्रसंकुलां
शशास वै शक्रसमो महोपतिः ॥
इत्यार्षे रामायणे वाल्मीकीये बालकाण्डे षष्ठः
सर्गः ॥ युद्धाधोऽध्याये चि ॥

अयोमलं, स्त्री, (अयसो मलमिव ।) लौहमलं ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ लोहार गु इति भाषा ।
तत्पर्यायः । मङ्गरं २ लौहकिट्टं ३ । तस्य गुणाः ।
“शतोर्द्धसुत्तमं किट्टं मध्यस्थाशीतिवर्षकं ।
अधमं पथिवर्षीयं ततो हीनं विषोपमं ॥
यत्तोहं यद्गुणं प्रोक्तं तत्किट्टश्चापि तद्गुणं” ।
इति वैद्यकं ॥

(अस्य शोधनमारणं यथा,—
“दग्धात्तकाष्ठैर्मलमायसन्तु,
गोमूत्रनिर्व्वीपितमष्टवारान् ।
विचूर्ण्य लोहं मधुना चिरेण,
कुम्भाज्ज्यं पाण्डुगदं निहन्ति” ॥
इति वैद्यकरसेन्द्रसारसङ्ग्रहः ॥)

अरं, स्त्री, (इयत्ति गच्छत्यनेन, ऋ + अच् ।) शीघ्रं ।
चक्राङ्गं । चाकार पाकि इति भाषा । शीघ्रगे
चि । इति मेदिनी ॥

अरः, पुं, (ऋ + अच् ।) जिनानां कालचक्रस्य द्वाद-
शांशः । स तु अवसर्पिण्याः षष्ठभागः ॥ जिना
नामष्टादशतीर्थङ्करः । इति हैमचन्द्रः ॥

अरकः, पुं, (अ + ऋकन् ।) शैवालं । इति हारा-
वली ॥ पर्यटः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अरबधः, पुं, अरबधदत्तः । सौदालि इति
ख्यातः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ (अस्य गुणादयः
अरबधशब्दे ज्ञेयाः ।)

अथ

अरघट्टः, पुं, (अरं शीघ्रं घट्यते चाल्यतेऽसौ, अर +
घट्ट + अच् ।) महाकूपः । इत्यमरजटाधरौ ॥ (कूपात्
जलनिःसारणार्थं घटीयन्तमेदः । कूपोपरिनिबद्ध-
जलीचोलककाष्ठभेदः । “स कदाचिदायादैरुद्धे-
जितोऽरघट्टघाटिकामारुह्य कूपात् क्रमेण नि-
ष्क्रान्तः” । इति पञ्चतन्त्रे ॥)

अरघट्टकः, पुं, (अरघट्ट + स्तार्ये कन् ।) महाकूपः ।
तत्पर्यायः । पादावर्त्तः २ । इति हैमचन्द्रः ॥

अरजाः, [स्] स्त्री, (रन्ज + असृन्, नलोपः नञ्-
समासः ।) कन्या । कुमारी । इति हैमचन्द्रः ॥
रजोगुणरहिते चि ॥ (निर्मलः । धौतः । परि-
ष्कृतः ।)

अरदुः, पुं, (अरं शीघ्रं यटति, यट् + उन्) अर-
लुट्छः । इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ॥

अरणिः, पुं, (ऋ + अणि ।) गणिकारिकादृष्टः ।
इति मेदिनी । सूर्यः । इति काशीखण्डं ॥

अरणिः, पुं, स्त्री, (ऋ + अणि ।) निर्मलः ।
अभिसाधनीभूतकाष्ठं । घर्षणद्वाराभिजनककाष्ठं ।
इत्यमरः ॥ (अभिमन्यनकाष्ठं । अमुत्पादनाय
यत्काष्ठं काष्ठान्तरेण घृष्यते तदरणिनामकं काष्ठं ।
“विपक्षवत्तोऽरणिमन्यनोत्यः
प्रतापवज्जेरिव धूमलेखा” ।

इति धनञ्जयविजयव्यायोगे ।)

अरणी, स्त्री, अरणिः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥
“विधिना मन्त्रयुक्तेन रूक्षाऽपि मथिताऽपि च ।
प्रयच्छति फलं भूमिररणीव ऊताशनम्” ॥
इति पञ्चतन्त्रे ।)

अरणीकेतुः, पुं, (अरणी केतुरस्य सः ।) अभिमन्य-
दत्तः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अरण्ये, स्त्री, (अर्थ्यते मृगैः, ऋ गतौ, अर्थेर्निश्चेति
अन्यः ।) वनं । इत्यमरः ॥ (मोक्षप्रदं दण्ड-
कादिकं नवारण्यं । यदुक्तं,—

“दण्डकं सैन्यवारण्यं जन्ममार्गश्च पुष्कर ।
उत्पलावर्त्तकारण्यं नैमिषं कुरुजङ्गलं ॥
हिमवानर्वुदक्षैव नवारण्यं विमुक्तिदं” ॥)

अरण्यः, पुं, कट्फलदत्तः । इति शब्दचन्द्रिका ॥
(खनाभख्यातो रैवतस्य मनोः पुत्रः । यदुक्तं
हरिवंशे,—

“अरण्यश्च प्रकाशश्च निर्मोहः सखवान् कृती ।
रैवतस्य मनोः पुत्राः पञ्चमक्षैतदन्तरं” ॥)

अरण्यकदली, स्त्री, (अरण्यस्य कदली, षष्ठीतत्-
प्रत्ययः ।) गिरिकदली । इति राजनिर्घण्टः ॥
(वनकदली । इयं ग्रामादौ न ज्ञायते ।)

अरण्यकार्पासी, स्त्री, (अरण्ये कार्पासी, सप्तमी-
तत्प्रत्ययः ।) वनकार्पासी । तत्पर्यायः । वनजा २
भारद्वाजी ३ वनोद्भवा ४ । अस्या गुणाः ।
हिमत्वं । रूक्षत्वं । व्रणशस्त्रक्षतनाशित्वञ्च ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

अरण्यकुलत्पिका, स्त्री, (अरण्यस्य कुलत्पिका, षष्ठी-
तत्प्रत्ययः ।) कुलत्पा । इति राजनिर्घण्टः ॥ वन-
कुलप्री इति भाषा ।

अरण्यकुसुम्भः, पुं, (अरण्यस्य कुसुम्भः, षष्ठीतत्-